

R O Z S U D O K

V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci žalobcu: **M.**, bytom **B.**, proti žalovanému: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave**, so sídlom v Bratislave, Špitálska 8, o peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 26. januára 2012, č.k. 1S/57/2011-37, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 26. januára 2012, č. k. 1S 57/2011-37, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 26. januára 2012, č.k. 1S/57/2011-37, zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave č. AA/2011/02082-NSVOPPK/Chr zo dňa 28. februára 2011, ktorým bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a potvrdené rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave č. B3/2010/10921/1/AMA zo dňa 9. novembra 2010 o nepriznaní peňažného príspevku

na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

V odôvodnení rozsudku krajský súd poukázal na to, že v správnom konaní žalobca v rámci osobného pohovoru dňa 25. januára 2011 využil možnosť doplniť zdravotnú dokumentáciu a doložil lekárske správy a odborné nálezy, využil aj možnosť klásť posudkovému lekárovi a sociálnym pracovníkom otázky, taktiež využil možnosť nahliadnutia do administratívneho spisu. Posudkoví lekári mali k dispozícii dostatok aktuálnych lekárskeho nálezu, ktoré boli podkladom lekárskeho posudku a tie zas podkladom komplexných posudkov, najmä posudku č. AA/2011/02158-NSVOPČ zo dňa 7. februára 2011, vypracovaného podľa § 11 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia (ďalej len „zákon“). Z obsahu predmetného komplexného posudku vyplýva, že žalobca sa považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím - v roku 1994 utrpel úraz krčnej chrbtice s následnou operačnou liečbou, fixáciou krčných stavcov, s trvalým obmedzením pohyblivosti krčnej chrbtice, s občasným dráždením nervov, ktoré postihuje najmä horné končatiny. Na dolných končatinách má ľahšie dráždenie nervov, ktoré sa premieta ako senzomotorická porucha ľahkého stupňa. Svalové napätie a svalová sila na končatinách je až na mierne oslabenie svalovej sily na pravej hornej končatine v norme. Poruchy jemnej motoriky nie sú zdokumentované. Z posudku tiež vyplýva, že žalobca je schopný samostatnej chôdze a nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. V posudku nebola v oblasti mobility navrhnutá kompenzácia. Krajský súd sa preto nestotožnil s tvrdeniami žalobcu o nedostatočne zistenom skutkovom stave veci a ani s názorom, že mu boli upreté jeho procesné práva v správnom konaní. Keďže pre priznanie peňažného príspevku sa vyžaduje nielen to, aby fyzická osoba bola ťažko zdravotne postihnutá, čo žalobca splňa, ale súčasne musí byť na požadovanú kompenzáciu aj odkázaná a túto odkázanosť žalobca nespĺňa, krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom.

Proti rozsudku krajského súdu včas podal odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Namietal, že jeho zdravotný stav je od roku 2005 zhoršený a nebol správne posúdený. Sociálny pracovník ani posudkový lekár mu vôbec neodôvodnili položené otázky v zmysle § 33 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. V čase osobného pohovoru nemohol vedieť, na akom podklade bude vypracovaný posudok a následné rozhodnutie a takým postupom žalovaného

bola preto porušená dikcia tohto ustanovenia. Lekárske nálezy odôvodňovali, že jeho zdravotný stav je chronický, s trvalým poškodením a miera funkčnej poruchy je definitívna. Vzhľadom na zdravotný stav vyžaduje prepravu osobným motorovým vozidlom a doprovod. V tejto súvislosti poukázal na konštatovanie neurológa, že v oblasti mobility má opakované závraty s pádmi, ktoré sa prejavujú najmä v MHD, v ktorej nie je schopný sa premiestňovať zarovno s ostatnými fyzickými osobami pri rešpektovaní jeho prirodzenej dôstojnosti a preto využíva individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Podľa fyziatra u neho ide o atakticko-paraparetický stav s chôdzou pomocou jednej francúzskej barly. Uvedeným poškodeniam zdravotného stavu sa žalovaný v posudku nevenoval a neuviedol prečo na to neprihliadal. Z týchto dôvodov podľa názoru žalobcu krajský súd nedostatočne a neúplne zistil skutkový stav veci.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil, lebo zdravotný stav žalobcu bol viackrát posudzovaný a boli vyhotovené komplexné posudky, pričom v žiadnom z nich žalobcom požadovaný peňažný príspevok navrhnutý nebol. Žalobca nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) v spojení s § 10 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal v rozsahu odvolania podľa § 212, § 250l ods.2 a § 250ja ods.2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o nároku na peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla (ďalej len „peňažný príspevok“).

V zmysle § 38 ods. 1 písm. b/ bod 2 v spojení s § 15 ods.1 písm. f) zákona peňažný príspevok možno poskytnúť len v prípade, ak ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím a súčasne komplexný posudok o jej zdravotnom stave obsahuje záver, že žiadateľ o príspevok je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalobca je občanom s ťažkým zdravotným postihnutím.

Podkladom rozhodnutia o peňažnom príspevku je komplexný posudok (§ 55 ods. 6 zákona o peňažných príspevkoch) vypracovaný na účely kompenzácie podľa § 11 ods. 11 citovaného zákona, ktorý musí podľa § 13 ods. 9 zákona o peňažnom príspevku obsahovať záver, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Lekársky posudok vypracúva posudkový lekár, ktorý pri vykonávaní lekárskej posudkovej činnosti spolupracuje s lekárom so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore a sociálnym pracovníkom príslušného orgánu.

V prejednávanej veci podkladom pre rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu pre rozhodnutie žalovaného bol komplexný posudok zo 7.februára 2011, z ktorého vyplýva, že žalobca má v dôsledku narušenia telesných funkcií sťaženú pohybovú schopnosť premiestňovať sa - pohybuje sa s oporou jednej francúzskej barly a v sprievode inej fyzickej osoby je schopný premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k prostriedku železničnej dopravy a späť, nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a do prostriedku železničnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a z prostriedku železničnej dopravy, je orientovaný a nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Na základe zisteného zdravotného stavu nebola navrhnutá kompenzácia zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

Námietku žalobcu, že posudkoví lekári neprihliadali na ním predložené lekárske správy podané neurológom a fyziatrom, odvolací súd nepovažoval za dôvodnú, pretože z posudkovej dokumentácie žalovaného vyplýva, že pri posudzovaní zdravotných postihnutí žalobcu posudkový lekár vychádzal z aktuálnych odborných lekárskeho nálezov vrátane tých, ktoré žalobca predložil pri osobnom pohovore dňa 25.januára 2011. Odvolací súd mal preto za preukázané, že posúdenie zdravotného stavu bolo vykonané v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami a vychádzalo z odborných lekárskeho nálezov.

Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že pri preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase rozhodnutia správneho orgánu (§ 250i ods. 1 O.s.p.) a nie je možné prihliadať na prípadné neskoršie zhoršenie

zdravotného stavu a s tým súvisiaci možný neskorší vznik odkázanosti na kompenzáciu, čo by mohlo mať vplyv na rozhodovanie správneho orgánu o novej žiadosti o peňažný príspevok. Súd preto skúmal len to, či rozhodnutie žalovaného vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu.

Záver o tom, že žalobca nie je odkázaný na individuálnu dopravu, podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá zásadám logického myslenia a správne uváženie žalovaného nevybočilo z medzí zákona. Pokiaľ žalobca namietal, že jeho zdravotné postihnutie je ťažkého stupňa, také tvrdenie samo o sebe, bez dôkazu, napr. lekárskej správy z obdobia pred vydaním rozhodnutia žalovaného, nebolo spôsobilé spochybníť správnosť záverov žalovaného o tom, že na individuálnu prepravu odkázaný nie je. Z lekárskejších nálezov, doložených v správnom konaní nevyplýva rozpor medzi záverom posudkového lekára a závermi odborných lekárov.

Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný dostatočne zistil skutočný stav veci a pri rozhodnutí o peňažnom príspevku postupoval v súlade so zákonom.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a žalovanému žiadne trovy nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. februára 2013

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová